

ellas, olli üks suur külla, kus ka Josepi
suggulaesed enne ellasid. Selle külla rah-
was olli nenda kui ennamiste keik meie ma-
talpoidad, seggamiste muist kaunid maia-
mehhed, muist, ja surem hulk waesed waes-
walissed, kel ep olnud kääst subho panna.
Ja se tulli ennamiste sest, et neil üks illus
kõrts kesk külla olli, ja et surem hulk sest
rahwas, sedda pahha jomisse kombet ar-
mastas. Peälegi olli se külla kaugel Kir-
rikust, ja külla sees ep olnud kooli: sest siis
se rahwas ei saand saggedaste Jummal-
sanna kuulda, ja nende lapsokessed kaswa-
sid ülles kui nored mersalissed. Sest siis
need inimessed ei woiwad parremaks sada,
waid ellasid ikka omma wanna wiisi jär-
rele, ja läksid päwast päwani pahhemaks,
ja seläbbi ikka kehvamaks.

Kui nüüd selle külla rahwas näggi, et
Josep omma tallopiddamisse ja põllo har-
rimis-

rimisse jures monnesuggused ued kombed
ülleswõttis; siis naersid ja pilkasid nem-
mad tedda, ja andsid temmale monne-
suggused tiignimmed, ja ütlesid isselestes:
„Ennah' saksa meest! Kamb saksa mees
hakkab ned mannerid piddama! Küllap
on ennegi nähtud, mis suggust orsa nisug-
gused ued wiisid näwad. Meie wanne-
mad on eilanud, ja meie ellame tänni-
ni, sel wiisil kui nemmadki ellasid, ja ei olle
ükski weel nalga surnud. Nüüd se prant-
si mees rahhab wäggise rikaks sada:
„agga küll ta wimaks tulles meie kääst lei-
wa pallokest kerjama.“ — Ja nisuggu-
sed nurjatummad kōnned aiasid nemmad
saggedaste isselestes. Agga Josep, kelle-
le temma wend wahhest jutustas, mis
külla rahwas temmast kōnnelesid, ei an-
nüd ennast seläbbi mi-te-e sitada, waid aias
omma maiapiddamist eddasi, nenda kui ta
arwas ja teadis, et se temma perrele kas-
uks olli.